

CURS 1995-96

Assignatura: 21187 PSICOLOGIA DEL TEMPS: ESTUDI DE LA
DIMENSIO TEMPORAL DE LA CONDUCTA
1r. semestre: 4 crèdits: 2,5 teòrics i 1,5 pràctics
Professor: SANTIAGO ESTAUN

OBJECTIUS

Parlar de conductes adaptatives és parlar de canvis i d'anticipació dels mateixos. El curs es proposa per tant:

- a) conèixer quina és la regulació temporal de la nostre conducta
- b) conèixer el domini que poden exercir sobre el temps i en conseqüència
- c) saber millorar la nostre gestió del temps, en els diferents camps de la nostra activitat.

PROGRAMA

1. Aproximació antropològico-cultural a l'estudi de la dimensió temporal de la conducta.
2. La regulació temporal de la conducta.
 - 2.1 Introducció a la Cronobiologia: dels canvis periòdics en la naturalesa a la bioperiodicitat.
 - 2.2 De la cronobiologia a la cronopsicologia.
 - 2.3 El condicionament temporal
 - 2.4 Aplicacions diverses: educació, clínica, treball,...
3. La percepció del temps.
 - 3.1 La percepció de la successió i de la duració.
 - 3.2 El present psicològic
 - 3.3 La variabilitat interindividual i de l'acció o tasca.
 - 3.4 Aplicacions diverses: educació, clínica, treball,...
4. El coneixement humà sobre el temps.
 - 4.1 La noció de temps: origen i desenvolupament. Representació verbal i icònica.
 - 4.2 L'avaluació del temps.
 - 4.3 L'horitzó temporal
 - 4.4 Aplicacions diverses: educació, clínica, treball,...

5. Conclusió: La gestió del temps en els diversos àmbits de l'activitat humana

AVALUACIO

Serà feta d'acord amb el propòsit inicial per medi de tres elements:

- exposició a classe d'un article (cal conèixer, l'anglès i/o el francès, a més del català i castellà)
- control dels coneixements adquirits,
- relització d'un treball seguint les orientacions del professor.

BIBLIOGRAFIA BASICA

BUENO, M. Belen (1993). El desarrollo del conocimiento humano sobre el tiempo. Infancia y Aprendizaje, 61, 24-59

CREPAULT, J. (1989). Temps et raisonnement. Lille: Presses Univ. de Lille.

ELIAS, N. (1989). Sobre el tiempo. México: Fondo de Cultura Económico.

FERMOSO, P. (1993). El tiempo educativo y escolar. Barcelona: P.P.U.

FRAISSE, P. (1967). Psychologie du temps. Paris: P.U.F.

FRAISSE, P. (1976). Psicología del ritmo. Madrid: Morata

FRAISSE et al. (1979). Du temps biologique au temps psychologique. Paris P.U.F.

FRIEDMAN, W.J. (1982). The developmental Psychology of Time. Amsterdam: North Holland.

LECONTE, P. y LAMBERT, C. (1990). La chronopsychologie. Paris: P.U.F.

LEVIN, I. y ZAKAY, D. (1989). Time and Human Cognition. Amsterdam: North Holland.

MACAR, F.; POUTHAS, V. y FRIEDMAN, W.J. (1991). Time, Action, Cognition. Dordrecht: Kluwer Academic Press.

PIAGET, J. (1973). Le developpement de la notion de temps chez l'enfant. Paris: P.U.F.

POIREL, Ch. (1982). Los ritmos circadianos en psicopatología. Madrid: Alhambra